

ÎNCHEIERE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu,

Judecători:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ciobanu Maria împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 iunie 2013, de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2013, Ciobanu Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin citația din 30 ianuarie 2013, a fost înștiințată să se prezinte la Direcția Administrare Fiscală Ciocana din str. Alecu Russo 1, etajul 5.

În cadrul discuției ce a avut-o cu colaboratorul Direcția Administrare Fiscală Ciocana Ruslan Diaconița, a fost informată că, în legătură cu faptul că în anul 2011 de scutirea sa personală anuală au beneficiat și ea, la locul său de muncă la Institutul de Cardiologie, și soțul ei Ciobanu Sergiu – la locul lui de muncă la SA „Moldtelecom”, urmează să achite diferența de 1.233,01 lei la impozitul pe venit pe

anul 2011, penalitate de 150 lei și amenda în mărime de 1.000 lei.

Ea a fost de acord să achite diferența la impozitul pe venit calculat pe anul 2011, dar nu și amenda și penalitatea, explicînd că ea nu a solicitat la locul său de muncă scutirea personală.

La 07 februarie 2012, a depus o petiție în scris în adresa Șefului Direcției Administrare Fiscală Ciocana, cu nr. 179, în care și-a exprimat acordul de a achita diferența de 1.233,01 lei la impozitul pe venit, dar a solicitat anularea actului prin care i s-a impus achitarea amenzii în mărime de 1.000 lei și penalității de 150 lei, explicînd că nu este vinovată de eroarea respectivă.

Indică reclamanta că colaboratorului Direcției Administrare Fiscală Ciocana Diaconița Ruslan, i-a explicat că nu poate să anuleze amenda și penalitatea și că, potrivit legii, dacă va achita în trei zile amenda, va beneficia de o reducere de 50%, pentru a evita cel puțin achitarea integrală a amenzii, ea a achitat penalitatea și 500 lei amendă.

Susține reclamanta că după ce la 07 februarie 2013 a achitat impozitul pe venit, penalitatea și amenda, Direcția Administrare Fiscală Ciocana a emis ilegal decizia nr. 24 din 28 februarie 2013, asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, prin care a mai dispus încă odată încasarea impozitului pe venit în mărime de 1.233,01 lei, a penalității în mărime de 149 lei 68 bani și amenzii în mărime de 1.000 lei.

La 25 martie 2013, reclamanta a contestat decizia nr. 24 din 28 februarie 2013, însă solicitarea de anulare a acesteia a fost respinsă de către organul fiscal, motiv pentru care a depus acțiune în judecată, prin care a solicitat anularea pct. 1 alin. (2) și pct. 2 din decizia Șefului adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Șef al Direcției Administrare Fiscală Ciocana Anatolie Mocreac, nr. 24 din 28 februarie 2013, privind achitarea penalității în sumă de 150 lei și unei amenzii în sumă de 1.000 lei, obligarea pîrîtului de a-i restitui amenda achitată în mărime de 500 lei și penalitatea în sumă de 150 lei, încasarea de la pîrît a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 21 iunie 2013, a fost admisă parțial. Instanța a dispus anularea deciziei Șefului adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Șef al Direcției Administrare Fiscală Ciocana, Anatolie Mocreac nr. 24 din 28 februarie 2013 ca ilegală, cu obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău să-i restituie reclamantei Ciobanu Maria, majorarea de întîrziere în sumă de 149,60 lei și amenda în mărime de 500 lei, achitate conform ordinelor de plată nr. 43930057 și nr. 43930058 din 07 februarie 2013. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 25 iunie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea integrală a hotărîrii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, cererea de apel declarată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost respinsă, iar hotărîrea instanței de fond – menținută.

La 23 decembrie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanța de apel cât și cea de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 24 octombrie 2013 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 26 noiembrie 2013 (f.d. 59), iar cererea de recurs a fost depusă la 23 decembrie 2013, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în

recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, se consideră inadmisibilă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov